

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/60/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614207078
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614207078.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: CD L., s.r.o., S. věžňů XXXX/XX, H. Z., XXX XX S. 1, Česká republika, IČO XXX XX XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou U. S., s.r.o., O. 4, XXX XX C., IČO XX W. 421, proti žalovanému: A. C., nar. X.X.IXXX, K. XXX, zast. opatrovníkom X. K., o zaplatenie 281,00 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 19.6.2014 č.k. 11C/89/2014-18 a o čiastočnom späťvzátí návrhu jednomyseľne takto

rozhodol:

Súd p r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie návrhu v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19% denne v časti uplatneného zmenkového úroku, v tejto časti zrušuje rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavuje.

V prevyšujúcej časti z r u š u j e napadnutý rozsudok a vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom návrh zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podal návrh na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. V tomto návrhu žiadal, aby súd zaviazal žalovaného do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť zmenkovú sumu vo výške 281,00 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25% eur denne zo sumy 281,00 eur od 12.6.2011 do zaplatenia, 6% ročný úrok zo sumy 281,00 eur od 26.8.2011 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 0,94 eur a náhradu trov konania. V časti „údaje o pohľadávke“ žalobca uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 12.5.2009 na zmenkovú sumu vo výške 281,00 eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 12.6.2011. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou "na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia". Do textu predmetnej zmenky bol poňatý záväzok žalovaného zaplatiť túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 12.6.2011. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ nezaplatil žiadnu sumu ani z titulu zmenkovej sumy, ani z titulu úrokov. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky, žalovaný ako fyzická osoba, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky a žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je aj platobné miesto. Žalobca určil ako príslušný súd podľa bydliska žalovaného v zmysle článku 25 ods. 1 písm. a/Nariadenia č. 861/2007.

Žalobca na osvedčenie svojho nároku predložil zmenku vystavenú žalovaným dňa 12.5. 2009 s nasledovnými údajmi:

Označenie: zmenka

Číslo zmluvy: XXXXXXXX

Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa - odporcu

Miesto vystavenia: v K.

Dátum vystavenia: 12.5. 2009

Zmenková suma: 281,00 eur

Vyhlásenie vystaviteľa: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: S. s.r.o., IČO: XX XXX XXX, S. XX, XXX XX C. sumu dvestoosemdesiatjeden EUR, zmenkový úrok 0,25 % denne od 12.6.2011

Splatné: S. s.r.o., S. XX, XXX XX C.

Doložka: "bez protestu", "na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia"

Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na navrhovateľa.

Z uznesenia č.k. 7Er/814/2013-11 z 3.10.2013 súd zistil, že spoločnosť S. s.r.o. podala návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie istiny 281,00 eur s príslušenstvom, pričom súd túto žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie zatiaľ nie je právoplatné. Exekučným titulom v tomto prípade bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX z 29.2.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.3.2012 a vykonateľnosť 29.3.2012. Odporca bol zviazaný zaplatiť pôvodnému veriteľovi S. s.r.o. istinu 281,00 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % eur denne zo sumy 281,00 eur od 12.6.2011 do zaplataenia, 6 % ročný úrok zo sumy 281,00 eur od 26.8.2011 do zaplataenia a trovy exekúcie. V odôvodnení rozhodcovského rozsudku sa uvádza, že oprávnenému vzniklo právo na zaplataenie zmenkovej sumy 281,00 eur s prísl.. Rozhodcovský súd rozhodol na základe zmenky vystavenej dňa 12.5.2009, ktorou účastníci zabezpečili svoj záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere. Blankozmenku vyplnil oprávnený v zmysle Dohody o vyplnení zmenky. Exekučnému súdu bola predložená aj Zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 12.5.2009, uzavretá medzi S. s.r.o. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, na základe ktorej bol mu poskytnutý úver vo výške 300,00 eur podľa zmluvy na výkon povolania. Povinný sa zaviazal vrátiť oprávnenému úver v 12-tich mesačných splátkach po 49,00 eur a poplatok za úver vo výške 288,00 eur. Exekučný súd nevydal poverenie a zamietol žiadosť s odôvodnením, že úver poskytnutý povinnému je úverom spotrebiteľským. Zároveň uviedol, že dohoda o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru bola podľa exekučného súdu neplatná a v rozpore s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. Tým, že povinný podpísal blankozmenku nemohol následne žiadnym spôsobom ovplyvňovať alebo namietať sumu v nej uvedenú. Oprávnený nemohol použiť predmetnú zmenku ako podklad na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní, lebo jeho konanie bolo v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi a rozhodcovský rozsudok zaviazal odporcu na právom nepovolené a dobrým mravom odporujúce plnenie. Takéto zabezpečenie úveru bolo výrazne v neprospech slabšej strany predmetnej zmluvy - spotrebiteľa a preto sa jedná o neprijateľnú podmienku.

Súd prvého stupňa citujúc článok 4 ods. 4, bodu 13 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007, ust. § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 3, § 54 ods. 1? 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 6 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 121 O.s.p. a s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/156/2013 zo 16.10.2013 posudzoval nárok uplatnený žalobcom podľa spotrebiteľského práva a chrániť tak spotrebiteľa, konanie neprerušoval a vo veci konal, a to aj s poukazom na účel Nariadenia č. 861/2007, t.j. zjednodušiť, zrýchliť a zhospodárniť cezhraničné konanie v spotrebiteľských a obchodných veciach s nízkou hodnotou sporu.

Súd po oboznámení sa so žalobným návrhom žalobcu, predloženými dôkazmi a písomnými informáciami zo strany žalobcu, ako aj so skutočnosťami, ktoré sú súdu známe z jeho činnosti, dospel k záveru, že návrhu žalobcu nemožno vyhovieť a nie je namieste ani postup, ktorý upravuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu od článku 5 a nasl. tohto Nariadenia č. 861/2007. Poukázal na ustanovenie § 121 O.s.p., v zmysle ktorého nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo tie, ktoré sa stali súdu známymi z jeho činnosti - exekučné konanie 7Er/814/2013 súdu prvého stupňa a ktoré museli byť známe i samotnému žalobcovi. Súdu je známe z množstva konaní vedených súdom prvého stupňa, že pôvodný majiteľ zmenky spoločnosť S. s.r.o., si uplatňovala nároky zo zmeniek, ktoré zabezpečovali nároky z úverových zmlúv, v ktorých vystavitelia zmeniek boli v postavení spotrebiteľa, keďže sa jednalo o spotrebiteľské úvery. Základný právny vzťah medzi pôvodným majiteľom

zmenky a žalovaným má jednoznačne spotrebiteľskú povahu a teda zmenka slúžila ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu. To, že zmenka, ktorú predložil žalobca zabezpečovala úver poskytnutý spotrebiteľovi mal žalobca možnosť preskúmať, zvlášť s poukazom na to, že nadobudol množstvo takýchto zmieniek a nadobudol ich od subjektu, o ktorom je všeobecne známe, že predmetom jeho činnosti zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov resp. pôžičiek spotrebiteľom. V tejto súvislosti súd poukázal na rozsudok Nemeckého spolkového súdneho dvora sp. zn. II ZR XXX/XX, zo dňa 25.2.1965, v zmysle ktorého, ak bola zmenka prevedená na iný subjekt a jestvujú indície, že zabezpečovala úver alebo pôžičku pre spotrebiteľa, nie je možné poskytnúť ochranu žalobcovi, lebo aj nový veriteľ si mal v súlade so spotrebiteľským právom preskúmať, či zmenka zabezpečovala spotrebiteľský úver a predovšetkým vtedy ak nadobudol zmenky od subjektu, predmetom činnosti ktorého je poskytovanie úverov.

Žalobca predtým ako uplatnil právo zo zmenky na súde prvého stupňa ho už uplatnil aj na rozhodcovskom súde, (resp. tak učinil jeho predchodca), ktorý mu zo strany žalovaného v celom rozsahu plnenie priznal. Tento rozhodcovský rozsudok sa stal exekučným titulom a žalobca ako oprávnený vymáhal od žalovaného priznanú sumu a jej príslušenstvo v exekučnom konaní, avšak zatiaľ neúspešne, pretože exekučný súd žiadosť na vydanie poverenia zamietol. Exekučné konanie však nie je právoplatne skončené.

Súd prvého stupňa nemal dôvod odchyliť sa od právneho názoru exekučného súdu, ktorý jednoznačne konštatoval rozpor konania žalobcu s platnými právnymi predpismi, keď úverovú zmluvu zabezpečil zmenkou na sumu, ktorá je v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. Na základe úverovej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 300,00 eur, ktorý mal žalovaný splácať v 12-ich splátkach po 49,00 eur zaplatil by teda 588,00 eur. Úver zabezpečil blankozmenkou, pričom dohoda o jej vyplnení, ktorá bola súčasťou zmluvných podmienok úverovej zmluvy je konštatovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka v rozpore s ust. § 54 Občianskeho zákonníka už exekučným súdom a teda je neplatná. Tým, že žalovaný podpísal blankozmenku, nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť alebo namietat sumu v nej uvedenú. Dohoda o vyplnení zmenky je tak neprijateľnou podmienkou, ktorá bola dohodnutá jednoznačne v prospech veriteľa a dlžník - spotrebiteľ ju nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Takéto zabezpečenie úveru je dohodnuté výrazne v neprospech slabšej strany zmluvy - spotrebiteľa. Ak teda predchodca žalobcu zabezpečoval spotrebiteľské úvery zmenkami v rozpore s uvedeným ustanovením zákona, ide o úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, s týmže absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a súd k nej prihliada z úradnej povinnosti. Podľa predloženej zmenky sa zmenková suma úročí zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne. Zmenkový úrok v takejto výške súd považoval za úrok v rozpore s dobrými mravmi, keďže ide o sankčné plnenie, ktoré je v hrubom nepomere vo vzťahu k zabezpečovanej zmluvnej povinnosti. Takéto dojednanie dohody o vyplnení zmenky ohľadom zmenkového úroku súd považoval za podmienku, ktorá je v zmysle Smernice 93/13/EHS výslovne nekalá, nakoľko ide o podmienku, ktorej dôsledkom a účinkom by bolo priznanie za nesplnenie záväzku zo strany spotrebiteľa prehnane vysokého príslušenstva pohľadávky, t.j. zmenkový úrok 0,25 % denne zo zmenkovej sumy. Vzhľadom na uvedené dohoda o vyplnení zmenky je aj pokiaľ sa týka zmenkového úroku v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k Občianskeho zákonníka neprijateľnou, teda neplatnou zmluvnou podmienkou.

Žalovaný vstúpil do vzťahu s právnym predchodcom žalobcu, na základe úverovej zmluvy a to zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo bolo jeho primárnym záujmom. Súdu je z jeho činnosti známe, že znenie zmluvných podmienok, ktoré obsahujú aj dohodu o vyplnení blankozmenky žalovaný nemohol ovplyvniť, keďže bolo vopred pripravené a len ťažko mohol tak rozsiahli text plne pochopiť, vzhľadom na skutočne vysoko odborné právne termíny v súvislosti so zmenkou napísané veľmi malým písmom.

Vzhľadom na uvedené, súd prvého stupňa rozhodol tak ako je uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia.

Na odôvodnenie tohto rozhodnutia súd podporne a to už mimo posúdenia nároku žalobcu podľa spotrebiteľských predpisov poukázal aj na skutočnosť, že pokiaľ by súd preskúmal zmenku v zmysle zákona č. 191/1995 Zb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov, nebol by žalobca úspešný. Z tvrdenia žalobcu vyplynulo, že predložená zmenka je vistazmenkou, no po preskúmaní zmenky s pohľadu jej splatnosti súd dospel k záveru, že ide o vlastnú zmenku, ktorá má uvedené dve možnosti splatnosti, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť, z dôvodu jej neurčitosti. Neurčitý údaj splatnosti

zmenky je spôsobený zápismi údajov na zmenke, keď zo zápisu „zaplatím za túto zmenku pri predložení“ je uvedená splatnosť na nahliadnutie a z údaju „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“ je uvedená splatnosť na určitý čas. Nemožno považovať tento údaj za predĺženie lehoty v zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch, keďže tento údaj vzbudzuje pochybnosť o druhu splatnosti zmenky. Ak by vystaviteľ zmenky mal vôľu predĺžiť lehotu na videnie zmenky, údaj mal správne znieť „na platenie predložiť v lehote do štyroch rokov od vystavenia“. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR číslo 1Obdo/59/2010 z 26.1.2011. Z uvedeného je zrejmé, že pri uplatňovaní zmenkového práva sa uplatňuje prísny formalizmus a aj z týchto dôvodov by súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešnému žalovanému trovy konania nepriznal, pretože mu v konaní nevznikli.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania (vo výške 23,24 eur bez DPH za podané odvolanie a 8,04 eur bez DPH režijný paušál). V odvolaní uviedol, že toto podáva z dôvodu, že: a/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ust. § 205 ods. 2 písm.b/ O.s.p.); b/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm.a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm.f/ O.s.p.); c/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 205 ods. 2 písm.f/ O.s.p.).

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie o.i. oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a listinnými dôkazmi. Žalobca a podľa dostupných informácií ani žalovaný však dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhl.

Podľa ust. § 120 O.s.p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli.

Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Sb. (Zákon zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovaného žiadnych námietok nebolo, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci.

Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je vykonanie nenavrhnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť.

Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplývať zo samotného doterajšieho dokazovania (z doterajších prednesov účastníkov a vykonaných dôkazov). V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania (koncentračná zásada v zmysle čl. 5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrhnuté dôkazy.

Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu.

Žalovaný mohol na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením.

Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovaného a bez legitímneho podnetu na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovaného ako spotrebiteľa.

Prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácii príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie.

Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Prvostupňový súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Sb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu.

Zdôraznil, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Žalobca v konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovaného, že za zmenku zaplatí. Súd však neposudzoval, akoby išlo o bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné.

Má za to, že prvostupňový súd ignoroval ust. § 17 Zákona o zmenkách a šekoch, z ktorého vyplýva, že žalovaný nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Obo/3/2008 z 22.10.2008.

V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením ust. § 5 ods. 1 O.s.p., porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu.

Podľa žalobcu boli splnené všetky podmienky konania v zmysle O.s.p. a nárok je vymáhateľný súdnou cestou. Predikcia súdu je zásadne mylná.

Uviedol, že akékoľvek rozhodnutie Nemeckého najvyššieho súdu nemôže negovať aplikáciu platnej právnej úpravy, ktorá je súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky (zákon č. 191/1950 Sb.).

Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.8.2002 sp.zn. 25Cdo/1839/2000 (uverejnený v Sbíрке soudních rozhodnutí a stanovisek č. 59/2004). Vzhľadom na to, že najvyšší súd Českej republiky pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, je tento judikát aplikovateľný na prejednávanú vec.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že zmenka je neplatná pre neurčitý údaj splatnosti. Neurčitosť splatnosti má vyplývať z údajného rozporu medzi na zmenke napísaným údajom „zaplatím za túto zmenku pri predložení údajom „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že na zmenke napísaný zmenkový úrok sa prieči dobrým mravom, a preto je neplatný. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že zmenku vystavil žalovaný. Túto dobrovoľne podpísal, pričom išlo o prejav jeho slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola mu známa v čase vystavenia zmenky. Žalovaný teda mal vedomosť o tom, že sadzba zmenkového úroku predstavuje 0,25% denne a s takouto sadzbou zmenkového úroku jednoznačne súhlasil.

Významným sa javí aj fakt, že súd nepriznal žiadny zmenkový úrok, pričom z odôvodnenia je nepochybné, že v rozpore s dobrými mravmi nie je každý zmenkový úrok, ale len zmenkový úrok, ktorý je neprimerane vysoký. Z toho vyplýva, že rozporom s dobrými mravmi, a teda neplatnosťou by mohla byť postihnutá len časť presahujúca zmenkový úrok, ktorý sa dobrým mravom neprieči. Prvostupňový súd však zamietol celý zmenkový úrok, a teda nepochybne zamietol aj platnú časť uplatneného nároku na zmenkový úrok.

Odvolateľ poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10Co/79/2013 z 5.9.2013 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013.

Napadnuté rozhodnutie je zároveň prekvapivým rozhodnutím, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom. Prekvapivosť napadnutého rozhodnutia vyplýva zo skutočnosti, že žalovaný uplatnený nárok nepoprel, no napriek tomu súd uplatnený nárok zamietol, ale najmä vyplýva z rozporu napadnutého rozhodnutia s konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, na ktorú žalobca poukazuje v tomto odvolaní a ktorá má byť prvostupňovému súdu známa.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že zmenka je neplatná pre neurčitý údaj splatnosti. Neurčitosť splatnosti má vyplývať z údajného rozporu medzi na zmenke napísaným údajom „zaplatím za túto zmenku pri predložení“ a údajom „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Odvolací súd považuje v tomto konaní za nesporné, že na prejednávajúcu vec je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Neznamená to však, že ak žalobca predložil v tomto konaní ako jediný listinný dôkaz prvopis zmenky, že súd podľa čl. 4/4 Nariadenia, ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol žalobca nie sú dostatočne jasné, alebo primerané a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, že nemôže žalobcovi uložiť doplniť informácie alebo dokumenty v lehote určenej súdom. Na tento účel vnútroštátny súd použije vzorové tlačivo B, ktoré je uvedené v prílohe II Nariadenia. Podľa čl. 5/1 Nariadenia európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomne, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Preto súd prvého stupňa v tomto konaní o vydanie rozsudku môže od žalobcu požadovať okrem predloženej zmenky aj iné listinné dôkazy na preukázanie jeho nároku a môže vo veci nariadiť aj pojednávanie.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo veci nepostupoval podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, pretože žalobcovi nedoručoval podľa prílohy 2 Nariadenia „tlačivo B“ a to žiadosť súdu o doplnenie, na opravu tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky, hoci žalobca k návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa tohto Nariadenia predložil ako jediný listinný dôkaz iba zmenku vystavenú dňa 12. mája 2009 na sumu 281,00 eur.

Odvolaciemu súdu aj súdu prvého stupňa z ich rozhodovacej činnosti je známe, že obchodná spoločnosť S. s.r.o., S. XX, C. ako remitent (osoba, ktorej sa malo platiť zo zmenky) uvedená na predmetnej vlastnej zmenke, poskytovala a poskytuje spotrebiteľské úvery a vedie množstvo súdnych a exekučných sporov na súdoch v Slovenskej republike o vymáhanie peňažných pohľadávok zo spotrebiteľských úverov a na zabezpečenie týchto pohľadávok zo spotrebiteľských úverov vystavovala a prijímala zmenky, ktoré mali zabezpečovaciu funkciu k jeho pohľadávkam zo spotrebiteľských úverov voči spotrebiteľom podľa § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v období od 1.8.2008, kedy tento Zákon o spotrebiteľských úveroch umožňoval zmenkou zabezpečiť nároky zo spotrebiteľských úverov. Predmetná zmenka bola vystavená dňa 12.5.2009, to znamená, že mohla byť vystavená iba na zabezpečenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie na platenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Súd prvého stupňa preto nemohol vo veci rozhodnúť len na základe jedného dôkazu predloženého žalobcom - zmenky z 12.5.2009 a to aj z dôvodu, že tento okresný súd nie je zmenkovým súdom podľa § 10 Zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov.

Žalobca si v tomto konaní uplatnil právo zo zmenky s návrhom na vydanie rozsudku. Súdom nemôže vydať rozsudok len na základe zmenky, preto musí vyzvať žalobcu na predloženie doplňujúcich dokumentov podľa čl. 4/4 Nariadenia a to predovšetkým preto, že možno dôvodne predpokladať, že predmetná zmenka sa týkala spotrebiteľského úveru a takýmto postupom - výzvom pre žalobcu na predloženie doplňujúcich dôkazov, súd chráni spotrebiteľa, pretože ak žalobca odmietne predložiť doplňujúce dôkazy, súd návrh podľa čl. 4/4. Nariadenia zamietne.

Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na listinných dôkazoch, ktoré si sám zabezpečil z exekučného spisu a s ktorými neoboznámil účastníkov konania, ktorí sa preto k týmto dôkazom nemali možnosť vyjadriť. Súd prvého stupňa napriek tomu na pojednávaní dňa 5.9.2014 vyhlásil napadnutý rozsudok, čím odňal účastníkom možnosť konať pred súdom - vyjadriť sa k dôkazom, ktoré si zabezpečil súd prvého stupňa z iného spisu bez návrhu žalobcu a žalovaného. Tieto listiny súd prvého stupňa nezaslal na vyjadrenie účastníkom konania pred rozhodnutím vo veci, preto je rozhodnutie súdu prvého stupňa prekvapivé, ako to správne uviedol žalobca v odvolaní.

Odvolací súd preto podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, lebo postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť žalobcovi konať pred súdom a predkladať doplňujúce doklady a podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil rozsudok preto, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav veci.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude vo veci konať podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu tak, ako to navrhol žalobca v návrhu na uplatnenie pohľadávky. Súd prvého stupňa preto vyzve žalobcu tlačivom „B“ - žiadosť súdu o doplnenie návrhu, pretože podľa čl. 4/4 Nariadenia informácie a dokumenty, ktoré predložil žalobca spolu s návrhom nie sú dostatočné. Vyzve žalobcu, aby predložil listinné dôkazy alebo iné dôkazy svedčiacie o oprávnenosti uplatnenej peňažnej pohľadávky, pretože predložená zmenka nie je postačujúcim listinným dôkazom v tomto konaní podľa Nariadenia. Ak žalobca na túto výzvu súdu prvého stupňa na základe tlačiva „B“ podľa Nariadenia nebude reagovať alebo odmietne predložiť súdu iné dôkazy, súd podľa čl. 4/4 veta druhá Nariadenia návrh zamietne, pretože samotná zmenka nie je postačujúcim dôkazom v súdnom konaní podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007 pre vydanie rozsudku.

Súd prvého stupňa je podľa § 226 ods. 1 O.s.p. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto zrušujúcom uznesení.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne podľa § 224 ods. 3 O.s.p. aj o trovách odvolacieho konania, ako aj o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 17.10.2014 (čl. 71).

Žalobca po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa zoberal návrh na začatie konania späť vo výške 0,19% denne v časti napadnutého zmenkového úroku.

Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale rozhodnutie nie je doposiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd nepripustí späťvzatie, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Odvolací súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením pripustil čiastočné späťvzatie návrhu žalobcu v súlade s výrokom tohto uznesenia a v časti späťvzatia návrhu zrušil napadnutý rozsudok a konanie zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.